

ಬೀಸಿಲು
ಚೆಳದಿಂಗಳು

ಡಾ. ಶಿವಮೂರಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಜಿ
swamiji@taralabalu.org

‘ತೇವೆ ಹಾಕಿದ ಹರಿದ ಬಟ್ಟೆ’!

ಇಂದು ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ. ಕನ್ನಡ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ತೇರನೇಳೆಯಲು ನಾ ಮುಂದು ತಾ ಮುಂದು ಎಂಬ ಅಭಿರುಚಿ! ಎಲ್ಲೆಡೆ ಕನ್ನಡ ಬಾವುಟಗಳ ಹಾರಾಟ! ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಪರದಾಟ! ಸಿಕ್ಕುದವರಿಗೆ ಸಂಕಟ! ಆದರೂ ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗೂಡಿ ಆಚರಿಸುವ ಸಂಭವದ ದಿನ. ಇಂತಹ ಸಂತಸದ ದಿನದಂದು ಕನ್ನಡಿಗರೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿಗೊಳಿಸುವ ಸುಧಿ: “ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊ ದ ಮಾನೀಂಗ್ ನಮ್ಮೇಲೆ ಒನ್ ಷಾಕಿಂಗ್ ಇನ್ವಿಡೆಂಟ್ ಆಯ್ಯು ಸರ್. ನಮ್ಮ ಘಾದರ್ಗೆ ಸದ್ಗ್ರಾಹಣ್ ಹಾಟ್‌ರ್ ಅಟ್‌ಕ್ಷೆ. ಇಮ್ಮುಡಿಯೇಟ್‌ವ್ಯಾಗಿ ಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಸ್ಟ್‌ಪ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ಲಕ್ಷ್ಯೇಲ್ ಎಡ್‌ಶೈನ್‌ ಆಯ್ಯು. ಕನ್ನಡನ್‌ಡ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ಜ್ಞಾನ್ ಬಂದಿದ್ದು, ಟ್ರೈಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್‌ ಆಯ್ಯು. ಈಗ ಸ್ಟ್ರೀಲ್ ಬೆಟ್‌ರ್”. ಇದು ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಮಾತನಾಡುವ ಪರಿ. ಖ್ಯಾತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿ ಮಹದೇವ ಬಣಿಕಾರರು ತಮ್ಮ ‘ಆಗ್ನರ ಆದಳತದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ’ ಎಂಬ ಉದ್ಗಾಂಧದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಕನ್ನಡದ ಆಡುನುಡಿಯ ಪರಿಷ್ಕಾರ ನಿರೂಪಣೆ. ‘ಯಾಕವ್ವು ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ಕಾಲೇಂಡರ್ ಬಂದಿಲ್ಲ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ‘ನಮ್ಮ ಗ್ರಂಡ್ ಘಾದರ್ ಡೆತ್ ಆಗಿದ್ದು ಸಾರ್, ಆದಕ್ಕೆ...’. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೀರ್ಯಾ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ‘ಫಟಿಕ್‌ಪ್ಲೇ ಪಾಯಿಟ್ ಪ್ಲೇವ್ ಬಂದು ಜ್ಞಾನ್ ಪಾಸಾಗಿದೆ ಸಾರ್’. ಇದು ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಬರುವ ಉತ್ತರ! ಈಗಿಗೆ ಟಿ.ವಿ ಚಾನಲ್‌ಗಳ ನಿವಾದಹಕರು ಮಾತನಾಡುವ ಕನ್ನಡವಯಲೂ ಕನ್ನಡ ಭುವನೇಶ್ವರಿಗೇ ಪ್ರೀತಿ! ಇದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಯುವಕರೂ ಮಾತನಾಡತೋಡಿದ್ದಾರೆ. ‘ಕನ್ನಡ ಎನೆ ಹುಣಿದಾಡುವುದನ್ನೇದೆ’ ಎಂದು ಕುವೆಂಪು ಹಾಡಿದ್ದರೆ ಇಂಥ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ‘ಕನ್ನಡ ಎನೆ ಗಡಗಡ ನಡುಗುವುದನ್ನೇದೆ’ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ!

ಭಾವೇಯು ಒಂದು ಪ್ರಾಂತದ, ಸಮಾಜದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅದರ ಸೌಗಡನ್ನು ಅಭಿವೃಕ್ಷೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಬಂಧ ಸೂಚಕ ಪದಗಳ ಸಂಪತ್ತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಆತ್ಮೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪದಗಳು ಮದುಕಿದರೂ ಸಿಹುಪುದಿಲ್ಲ; ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾವನೂ ಅಂಕಲ್, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಇಬ್ಬರೂ ಅಂಕಲ್‌ಗಳೇ; ಅತ್ಯೇಯೂ ಆಂಟಿ, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ಇಬ್ಬರೂ ಆಂಟಿಗಳೇ! ಸಂಬಂಧ ಕೆಟ್ಟಾಗ ಅವರ ವರ್ತನೆಯೂ ಆಂಟಿ! ಹಾಗೆಯೇ ಅತ್ತೆ, ಸೌಸೆ, ಮಾವ, ಅಳಿಯ, ಭಾವ, ಮೈದುನ, ಷಡ್ಡಕ ಇವುಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಸೌಸೆಯು ‘ಡಾಟರ್-ಇನ್-ಲಾ’, ಅಳಿಯ ‘ಸನ್-ಇನ್-ಲಾ’, ಮಾವ ‘ಘಾದರ್-ಇನ್-ಲಾ’, ಅತ್ತೆ ‘ಮದರ್-ಇನ್-ಲಾ’! ಅಂದರೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ (ಇನ್-ಲಾ) ಇವರು ಡಾಟರ್, ಸನ್, ಘಾದರ್, ಮದರ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ; ಮದುವ ಮುರಿದುಬ್ಬರೆ ಎಲ್ಲ ‘ಇನ್-ಲಾ’ ಗಳು ‘ಟೈಟ್-ಲಾ’ (ಕ್ರಿಮಿನಲ್) ಗಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ!

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾವೇಯ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದಂತೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳನ್ನೂ ಬಳಸುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಬಳಸಿದರೂ ಸಹ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡ ಪದಗಳೇ ಎಂಬಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿರುತ್ತವೆ; ಅನ್ಯಭಾವೇಯ ಪದಗಳೆಂದು ತೋರಿಕೊದರೂ ಅನ್ವಿತದೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಮೊಕಾಗಿ ಬೆರೆತು ಹೋಗಿವೆ. ‘ಅವನು ಮಹಾ ಮೂರ್ಖಿ!’ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ಮಹಾ’ ಮತ್ತು ‘ಮೂರ್ಖಿ’ ಎಂಬ ವರಚೂ ಪದಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಮಹಾಮೂರ್ಖಿ ಎಂಬುದನ್ನು ‘ದೊಡ್ಡ ಪೆದ್ದ’ ಎಂದು ಅಭ್ಯಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ ಹೇಳಿದವರೇ ಪೆದ್ದರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ‘ಅವನು ಬಿಗ್ ಕ್ಷಾಡಿಯಟ್’ ಎಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಸಿ ಹೇಳಿದರೆ ಜಾಣಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ‘ಬಿಗ್’ ಮತ್ತು ‘ಕ್ಷಾಡಿಯಟ್’ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಸುಂದರವಾದ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವಿನ ಮಗುಲಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜೋಡಿ ಮುಳ್ಳಗಳಿಂತೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಂಗಾಲಾಗಿಸುತ್ತವೆ. ಭಾವೇಯ ಇಂಥ ಭಯಂಕರ ಕಲಬೆರಕೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು? ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾವೇಯ ಮೇಲಿನ ಮೋಹವೇ? ಕನ್ನಡ ಭಾವೇಯ ಬಗೆಗೆ ಇರುವ ಅವಜ್ಞೆಯೇ?

ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನೇಕರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಂಡ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿದ್ದರೂ ಕನ್ನಡ ಭಾವೇಯ ಬಗೆಗೆ ಅಪಾರ ಬಲವಿತ್ತು. ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀಯವರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಪ್ರಾಧಾಪಕರಾಗಿದ್ದರೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದರು. ಶಕುಂತಲೆ ಸ್ವಂತ ಮಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೋರೆದು ಪ್ರೋಫೆಸಿಡ ಕ್ಷಣ್ಣ ಶ್ಯಾಮಿಗಳಿಂತೆ ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಾಧಾಪಕರಾಗಿದ್ದರೂ ಕನ್ನಡದ ಪಳಿಗಾಗಿ ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ದುಡಿದು ‘ಕನ್ನಡದ ಕ್ಷಣ್ಣ’ ಎನಿಸಿಕೊಂಡರು. ಶ್ಲಷ್ಟ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಪಣಿತೋಟ್ಟ ಅಂದಿನ ತರುಣ ಅಧಾರ್ಪಕರ ವಿಫಲ ಪ್ರಯತ್ನವ್ಯಾಂದನ್ನು ಶೀ.ನಂ.ಶ್ರೀಯವರು ‘ಕಾಸಿನ ಸಂಫ’ ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಚೇತೋಹಾರಿಯಾಗಿ ಜೆತ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ದಿನ ಅಪರಾಷ್ಟ ಅಧಾರ್ಪಕರೆಲ್ಲರೂ ಕಾಫಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಂಭಂಡದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಫ ಮೈದಾಳಿತು. ಸಂಫದ ಸದಸ್ಯರುಗಳಾದ ಅಧಾರ್ಪಕರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೋಸ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ರೂಪಿಸಿದ ಸಂಫದ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳ ಸಂಕಲನ ಹೀಗಿದೆ:

- ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಸಕೂಡದು.

- ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದರೆ ಆ ವಾಕ್ಯ ಪೂರ್ಣಗೊಳುವ ತನಕ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು; ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ನಡುವೆ ಕನ್ನಡದಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾದ್ದು.
- ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಶರಣಹೊಕ್ಕನ್ನೇ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ.
- ಮನೆಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ರ್ಯಾಲ್, ಮೋಟಾರ್, ಕೋಟ್‌ಟ್, ಕಾಲೇಜ್ ಮೊದಲಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡವೆಂದೇ ಪರಿಗಳಿಸಬೇಕು. ಹೊಗೆಬಂಡಿ, ಧೂಮಶಕ್ತಿ, ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನ ಎಂದು ತಜುರುಮೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.
- ನಿಯಮವನ್ನು ಮೀರಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದರೆ ಒಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾಸಿನಂತೆ ದಂಡ ಹೊಡಬೇಕು.

ಈ ಸರಳ ಅಲ್ಲಿಖಿತ ನಿಯಮಾವಳಿಗೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡ ‘ಕಾಸಿನ ಸಂಘ’ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಬರುಬರುತ್ತಾ ಲೆಕ್ಕೆ ಪತ್ರಮಿಟ್ಟು ದಂಡವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಧಾಯಕನ ಎದುರು ಎಲ್ಲರೂ ದಂಡಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ತುಟ್ಟಿ ಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಪ ಆ ವಿಧಾಯಕನಿಗೆ ತನ್ನದಲ್ಲದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಬಹಿಷ್ಮಾರ್! ಒಂದು ದಿನ ಅಪರಾಷ್ಟ ಅದುವರೆಗೆ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದ್ದ ದಂಡದ ‘ಕಾಸು’ಗಳನ್ನೇಲ್ಲ, ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಆತ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಜರಿ ಸಿಹಿ, ಖಾರ, ಕಾಫಿಗಳ ಸಮಾರಾಥನೆ ಏಪಣಿಸಿದ. ಹೀಗೆ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯವಾಗ ಹುಟ್ಟಿದ ಅನಾರಿಜಿಸ್ಟ್‌ಡ್ರೋ ‘ಕಾಸಿನ ಸಂಘ’ ಕಾಫಿ ಗುಟ್ಟುಕರಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತಂತೆ!

ಅಧ್ಯಾ ಶತಮಾನಕ್ಕೆಂತಲೂ ಹಿಂದೆ ಕನ್ನಡ ಶುದ್ಧಿಕರಣಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ವಿಫಲವಾದ ಪರಿ ಇದು. ಆದಾಗ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾತ್ರ ಅನುಗಾಲ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಪ್ರೇಮರಿಯಿಂದ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆವರೆಗಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು ಈ ಕಡೆ ಗಮನ ಹೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಅದುವ ಹಾಗೆ ಪೈರೇಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂದು ಕನ್ನಡ ಉಳಿದಿರುವುದೇ ಹಳೆಯ ಅನಕ್ಕರಸ್ತಾರಿಂದ. ಅರೆಬರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಬಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಶ್ವೇಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ತೀನಂತ್ರಿ ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಡುವ ಕನ್ನಡ ‘ತೇಪೆ ಹಾಕಿದ ಹರಿದ ಬಟ್ಟೆ!’ ಫೇಟ್ ಇಂದಿನ ಕಾಲೇಜು ಯುವಕ/ ಯುವತಿಯರು ಧರಿಸುವ ಜೇನ್ಸ್ ಪ್ರೈಂಟ್ ಥರ!

1.11.2012

**ಶ್ರೀ ತರಳಭಾಜು ಜಗದ್ಗುರು
ಡಾ॥ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸಾಮಿಗಳವರು
ಸಿರಿಗೆರೆ**

